

Scoala Gimnaziala „Iulian Vesper” Horodnic de Sus

*Cheia reusitei
scolare*

Revista Scolii

- pentru ciclul gimnazial -

Nr. 1 - Decembrie 2015

Prof. coordonator: Hrisca Lenuta

Cuprins

Introducere.....	2
1. Comuna noastră, casa noastră.....	3
2. Școală Gimnazială „Iulian Vesper” Horodnic de Sus.....	4
3. Tradiții și obiceiuri în Horodnic de Sus.....	6
4. Tinere condeie.....	7
4.1. Secțiunea poezie.....	7
4.2. Secțiunea compunere.....	14
5. Descoperă România - Peștera Urșilor.....	18
6. Activități extrașcolare.....	19
6.1. Ziua Europeană a Limbilor	19
6.2. Basmul toamnei.....	20
6.3. Ziua Educației.....	21
6.4. Clubul de teatru - D-I Goe.....	22
6.5. Reversul medaliei.....	23
6.6. Șezătoare– Sfântul Andrei.....	24
6.7. Ziua României. Crăciunul.....	25
7. Articole.....	26
7.1. Ești cool și dacă vorbești corect!.....	26
7.2. Drama copiilor cu părinți în străinătate.....	28
7.3. Scrisoare pentru Moș Crăciun.....	29
7.4. The beauty of Mathematics.....	30
7.5. Cui i-e frică de computer?.....	31

REDACȚIA REVISTEI CHEIA REUȘITEI ȘCOLARE

Profesor îndrumător: Hrișcă Lenuța

Tehnoredactare computerizată: Hrișcă Lenuța

Colaboratori:

Profesori: Onica Gheorghe, Colibaba Oana

Elevi:

Clasa a V-a:

- Dascălu Alexandra
- Onică Alexandru
- Luța Cosmin
- Sandi Laura
- Lungoci Raluca
- Rusu Luiza
- Cojocar Daniel

Clasa a VI-a:

- Medrihan Daniel
- Sfirschi Adina
- Luța Andreea
- Costin Georgeta
- Ciobanu Marcela

Clasa a VII-a

- Grijincu Albert

Clasa a VIII-a

- Nichiforel Eliza
- Sfirschi Lisiana
- Sbiera Beatrice
- Hrișcă Gabriela
- Lungoci Radu
- Luța Andreea
- Onica Marius

ISSN

Cheia reușitei școlare

Ingrediente: un bol de încredere și răbdare, un suflet de copil, două lingurițe de sprijin și atenție și una de entuziasm, un strop de curaj, un kilogram de inteligență și educație, o bucată de elev, un gram de farmec și unul de creativitate, o mână de profesori și

Pași de urmat: se ia o mână de elevi, precum cei de la Școala Gimnazială „Iulian Vesper” din Horodnic de Sus și un profesor îndrumător, apoi se lucrează cu ei.

Prima dată se scoate tristețea, monotonia, plictiseala, înlocuindu-le cu entuziasm, talent, dedicare, dragoste, motivare, aspirații, voință, emoții și curiozitate la metru pătrat care să valorifice fiecare colțișor. Mai apoi, se amestecă bine adăugând ingredientele: un bol de încredere și răbdare din partea profesorului, un suflet de copil gata să fie modelat, două lingurițe de sprijin, atenție și una de entuziasm, apoi se presară un strop de curaj și nu în ultimul rand un kilogram de inteligență, respect și educație. Compoziția bine omogenizată se încălzește cu multă sensibilitate, implicare și atenție care trebuie să devină una insolubilă.

Cel mai important! Nu uitați să adăugați un gram de farmec și creativitate prin atitudine și un kilogram de sinceritate, pentru a solidifica întreaga compoziție.

Nu uitați să vă asigurați ca elevul să fie dornic de a veni la școală, iar dacă nu eliberați-l de resentimente sau reproșuri și umpleți-l cu răbdare și încredere într-un viitor mai frumos și plin de vise. La final, se adaugă două lingurițe de poțiune magică pentru a da gust și calitate.

Produsul final este reușita școlară, care asemeni aluatului continuă să crească, așteptând să fie pregătit.

Este o rețetă cu mii de posibile variante, una pe care o vom schimba, în momentul în care vom simți un gust amar. Mai mult, este rețeta noastră și nici măcar un masterchef nu e capabil să o schimbe sau să o gătească astfel încât să-i iasă atât de bine. Se servește zi de zi.

Menționăm faptul că rețeta reușitei școlare nu are termen de valabilitate!

Poftă bună!

P.S. Dacă rețeta îți lasă un gust plăcut, poți păstra ingredientul magic.

Introducere

Dragi cititori,

R
E
V
I
S
T
A

Ș
C
O
L
I
I

Iată că astăzi, cu entuziasm, imaginație, talent, scriere creatoare și multă muncă, am reușit să publicăm primul număr al revistei noastre „CHEIA REUȘITEI ȘCOLARE”. A fost aproape de necrezut că, dintr-un număr atât de mic de elevi, se vor găsi copii doritori să-și exteriorizeze trăirile prin artă. Totuși, ideea a apărut ca o scânteie odată cu dorința de a comunica, de a face cunoscute talentele, preocupările, gândurile elevilor precum și din dorința de a promova imaginea școlii prin intermediul unei publicații specifice.

Numele revistei punește de la alăturarea subsantivului *cheia*, obiect ce deschide toate ușile, de termenul secund *reușita școlară*. Cel din urmă face referire la menirea elevilor în viața de zi cu zi, scopul urmăririi unei școli, deoarece doar muncind, sub îndrumarea unui profesor poți atinge treapta succesului.

Elevii noștri, și aici mă refer la clasele din ciclul gimnazial, autori ai poeziilor și ale compunerilor din prezentul număr s-au gândit că, dacă au acest talent al scriiturii, atunci menirea lor este să-i bucure și pe ceilalți prin transmiterea frumosului pe o cale aleasă. Pe lângă creațiile elevilor, dorim să facem cunoscute și rezultatele lor la diferite activități extrașcolare educative și recreative, precum și articole ce vizează atât aspecte ale limbii și literaturii române, cât și aspecte reale cu care ne confruntăm zi de zi. Comportamentul copiilor în astfel de activități merită apreciat, întrucât aceștia dovedesc deschidere, bună dispoziție și implicare.

Nu sunt uitate glumele, curiozitățile sau subiectele de interes general. Pe viitor dorim o mai mare diversitate a subiectelor, acest lucru fiind posibil numai cu ajutorul domnilor profesori de diferite specializări și, bineînțeles, a implicării elevilor.

Redactarea unei reviste nu este o muncă ușoară: alegerea materialelor, corectarea și așezarea lor în pagină, decorarea cu imagini și culoare, discuții în contradictoriu, păreri diferite... toate până la răsfoirea revistei.

Sentimentul final, mulțumirea și încântarea din ochii copiilor merită tot efortul. De aceea, motto-ul nostru este: „**Doar învățând, vom atinge succesul școlar**”. Motiv pentru care, ne vom ghida după citatele:

„Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși”

John Dewey

„Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, iesind din întuneric, nespuse de nouă și de proaspătă și uluitoare.”

Eugen Ionescu

Vă dorim lectură plăcută!
Prof. Hrișcă Lenuța

COMUNA NOASTRĂ, CASA NOASTRĂ

Horodnic de Sus

Situată în inima Bucovinei, comuna Horodnic de Sus constituie una din cele mai vechi așezări ale ținutului, fiind atestată documentar din secolul XIV-lea.

Denumirea satului „Horodnic” apare pentru prima dată în documentul istoric *Documenta Romaniae Historica* la 15 iulie 1439 sub numele de „Gorodnic” - formă veche de scriere și pronunțare, formă reluată în același document, dar pe 8 iulie 1453. Mai apoi apare și noua formă, care o să consacre numele satului pe viitor începând cu documentele din anii 1444 și 1475.

Până la jumătatea secolului al XV-lea, atât în limba română, cât și în slavonă s-a manifestat un fenomen lingvistic

prin care consoana „g” s-a transformat în „h”, prin urmare, „Gorodnic” devine „Horodnic”.

Ca urmare, s-au încercat de-a lungul timpului a se explica numele comunei:

- Nicolae Popescu, preot din Horodnic de Jos, 1893 susține că: „Numele îl are satul acesta de la cuvântul slavean Horodneca= ocol, pentru că cirezile mănăstirii se aflau pe aici adăpostite”.

- Serafim Ionescu, învățător din Fălticeni, în 1894 argumentează că: „Numele Horodniceni amintește de zicerea slavonă *gorodnicean*, adică - șoltuzi ce pare a fi suferit aceeași schimbare ca și slavonescu *gorod* = horod, oraș; în românește. Horod, Horodnic, Horodniște”.

- Daniel Verenka, 1985 - „Zu russ. Horod= Stadt, Festung (Horodnicul provine) din rusescul – horod= oraș, întăritură”.

- Nicolaie Iorga, 1915-1916 - „Horodnicul pomeniște în numele său o cetate”.

- Mihai Costăchescu, 1923 - „numele ne arată o veche cetate= gorod”.

- O. G. Lecca, 1937 comentând numele satului Horodnic, susține că acesta înseamnă *ocol, poiană*.

- Iorgu Iordan, 1963, punctează în lucrarea *Toponime* că: „Horodnicul (Rădăuți) și derivatul local al acestuia, Horodniceni (Fălticeni) provine din ucraineană gorod = oraș ; gorodiște = loc unde a fost odinioară un oraș întărit. Horodnicul ar putea fi ucr. *Gordnek*, grădinar de la gorod- grădină, dublet al lui gorod deși sensul acestuia se potrivește puțin mai bine pentru un toponimic”.

- Emil Petrovici, spune că: „Horodnic” (ucr. Horodnyc)= „Valea grădinilor”.

Cuvântul vechi slav „gorod” căruia i s-a adăugat, tot în limba slavă sufixul –nic, există și astăzi în limba ucraineană („horodnyc”, grădinar). Deși acest substantiv, luat singur, este cam greu să devină toponim, așa cum remarcă I. Iordan: „, toponimul Horodnic provine din antroponimul Horodnic”. Numele localității provine de la un om cu numele de Horodnic (în românește Grădinaru), întemeietor al satului medieval, înainte de anul 1400.

Mai mult trebuie de luat aminte că toponimia este strans legată de onomastică. În satele Cupca și Corcești (din Frătăuții Noi și Bilca de peste apa Sucevei) existau mai multe familii românești cu numele de Horodnic (așa cum există în întreaga Moldovă numele de Grădinaru).

În consecință, un asemenea locuitor, cu numele de familie *Horodnic*, probabil din Cupca s-a statornicit înainte de 1400 sub codru, întemeind cu timpul așezarea care îi va purta numele. Deci toponimul Horodnic nu provine de la apelativul „horodnic”, ci de la antroponimul Horodnic și deci numele localității nu înseamnă grădinar sau grădină, ci „Grădinaru”.

Bibliografie.

Ion Prelipean, *Monografia comunei Horodnic*, Editura Little Lamb, Suceava 2008.
Alexandru Graur, *Nume de persoane*, Editura Științifică, București 1965.

Prof. Hrișcă Lenuța

- Școala Gimnazială „Iulian Vesper” -

Horodnic de Sus

*Școala Gimnazială „Iulian Vesper” în viziunea artistică a elevilor
claselor V-VIII*

Școala mă ajută să devin ceva
Ca și profesoara de română,
Care m-a învățat literatură
O voce caldă îmi răsună
Când în minte mi-s-adună
Problemele sunt o joacă
Cu profesoara de matematică
Cât de mult le mulțumesc,
Pe atât de tare le iubesc.

(Cioban Marcela, Clasa a VI-a)

Tradiții și obiceiuri în

Horodnic de Sus

Horodnic de Sus este o comună așezată în inima Bucovinei cu oameni gospodari unde tradițiile și obiceiurile sunt ținute încă din cele mai vechi timpuri, fie moștenite din strămoși, fie transmise prin viu grai. În principiu, acestea sunt legate de marile sărbători din calendarul creștin-ortodox. Dar cum fiecare sat are tradițiile specifice, de unde vorba „câte bordeie, atâtea obiceiuri”, așa și comuna noastră le are pe ale sale, tradiții, care nu fac altceva decât să ne readucă împreună în casele primitoare, unde sărbătoarea este tot timpul în toi. Ca atare, putem enumera:

Crăciunul este o sărbătoare creștină sărbătorită pe data de 25 decembrie de către toți românii, dar datinile sunt diferite de la sat la altul. De pildă, la noi, gospodinele se întrec a pregăti cele mai bune bucate pentru masa de Crăciun, insuflând câte un strop de magie pentru a conferi unicitate sărbătoarei, apoi fac curățenie în toată casa pentru a primi colindătorii. Aceștia din urmă, se pregătesc atât spiritual, cât și fizic pentru a prevesti această sărbătoare pe la casele oamenilor și desigur pentru a primi fel de fel de daruri. De asemenea, colindătorii, selectează colinde speciale pe care le repetă cu nesaț, pentru a promova tradiția bucovineană.

Copiii, în special sunt foarte entuziasmați când în Ajunul Crăciunului împodobesc brăduțul adus din pădure cu tot felul de globulețe aduse din cutia prăfuită din pod. Momentul cel mai așteptat este acela când ne trezim repede, repede dis-de-dimineață, deși suntem în vacanță și ne-am propus să dormim până la 12:00 pentru a găsi sub brăduț cadourile mult dorite.

Dar să nu uităm de Sfântul Nicolae, pe care micuții îl așteaptă nerăbdători pentru a le umple cu dulciuri bocancii din tindă.

După o săptămână de la Crăciun, se sărbătorește Anul Nou încărcat cu diverse tradiții, una absolut unică se numește *a merge cu Jianul*, flăcăii satului se adună cu scopul de a repeta o scenetă cu care vor merge pe la casele fetelor nemăritate. (Trist este că aceste minunate tradiții pe care toți le așteptăm atât de mult se dizolvă trecând cu ani).

De Bobotează, după Sfânta Liturghie, preoții însoțiți de săteni merg pentru a sfinți crucile de gheață din centrul Horodnicului, din Toplița și nu în ultimul rând din Tecioara.

Paștele sau Învierea Domnului este o sărbătoare cu dată schimbătoare așteptată de asemenea, de toți horodnicenii, în special de copilași, care abia așteaptă să ciocnească ouăle pictate de către mame cu atâta miguială, rostind *Hristos a Înviat!* – *Adevărat că a Înviat!*. Datinile Învierii sunt pregătite odată cu Postul Mare ce ține șapte săptămâni, inclusiv în Săptămâna Mare când se face slujbă în fiecare zi până în noaptea Învierii, noaptea în care toți creștinii vin la biserică cu coșurile tradiționale încărcate cu bunătăți pentru a fi sfințite.

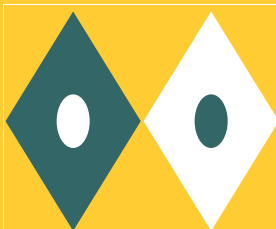
Hramul bisericii Sfântului Dumitru este un obicei specific satului nostru, ce se sărbătorește pe data de 26 octombrie. Toți creștinii se adună la biserică pentru a asista la slujbă, apoi repede, repede se adună cu toții în centrul satului unde se petrec ca atare (copiii așteaptă venirea huțelor pentru a se distra, precum și a o lucrurilor de pe tarabe, iar cei mari abia așteaptă să se întâlnească cu rudele pentru a-și împărtăși un gând bun).

Vă așteptăm cu drag pe la noi!

(Nichiforel Maria - Elisa, clasa a VIII-a)

*** Tinere condeie ***

* c o p i l ă r i e *

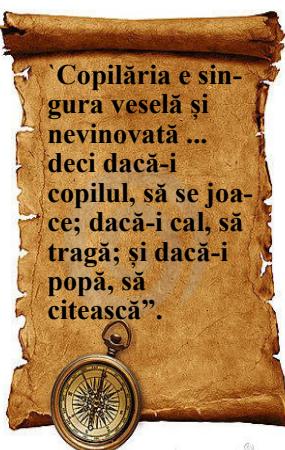
DEFINIȚII ALE POEZIEI

*Poezia este căsătoria
realității cu idealul,
în
sufletul poetului.*
(B. P. Hasdeu)

*La rêverie est mère
de la poésie.*
(Henri-Frédéric
Amiel)

*Poetry is the
rhythmical creation
of beauty in words.*
(Edgar Allan Poe)

*Poesía es la unión de
dos palabras que uno
nunca supuso que
pudieran juntarse, y
que forman algo así
como un misterio.*
(Federico García
Lorca)

dreamstime.com

Copilăria

Copilăria, darul meu
Care s-a spulberat prin mare,
Valurile-au luat-o printre stânci
Și-a fost fugărită de vânt.

Ce-aș vrea să fiu din nou copil!
Să fiu din nou cel mai fragil
Din când în când puțin agil,
Și chiar așa de pueril...

Copilărie, copilărie,
Ce-ai vrea și tu din nou să vie,
Un gând frumos și să-ți
șoptească:
Ai fost și ești cea mai frumoasă!

Încă aștept să dau timpul înapoi,
Că-n viața asta greu mi-a fost,
Să trec de multe ori cu nici un
folos
Chiar uneori fără vreun rost.

În amintire mi-a rămas,
Ce minunat a fost odată
Când așteptam nerăbdătoare
Cu drag, o zi de sărbătoare!

Visul

Cu mintea limpede mereu,
Copilul n-a mințit, dar eu,
Văzându-l atât de agil,
Frumos și mândru, dar fragil
Aș vrea să fiu mereu copil.

Ușor, ușor crescând cu anii,
Am observat că-n astă viață,
E imposibil așadar,
Cer vieții să-mi mai dea un dar
Să fiu copil imaginar...

(Poezii create de
Rusu Luiza,
clasa a V-a)

Aș vrea

Aș vrea să pot să rup din soare,
O rază de lumină,
Să-mi pot dobesc ținutul care,
Nu are rădăcină.

Aș vrea să spun întregii lumi
Că viața nu-i o joacă
Că ce clădești cu iscusală
Are valoare, de la soartă.

Ajutor!

Pe cărarea-ngustă...
Trist și abătut,
Cu sufletul pierdut.
Voia să întâlnească
În calea lui adesea
O ultimă speranță
Ce lumea i-a cules,
Văzuse-o furnicuță
Ce alerga grăbită
Și, curios întreba,
Unde pleci tu furnică?
Ea poposi mirată,
Și indignată-ntreabă:
Ce vrei tu copile, nu ai o altă
treabă?
Vreau să îți fiu prieten,
Să te ajut să urci
Acest morman de bulgări
Clădit din crengi de mușchi.
Îți mulțumesc copile!
Ai suflet minunat!
Eu vreau să fii mereu...

atât de devotat.

*** Tinere condeie ***

*
e
p
i
g
r
a
m
a
*

Toamna

A rămas copacul gol
Ca un cerb înfipt în sol,
Ploaia-l biciuie și-l dor
Degetele crengilor

Or să cadă flori din cer,
Să-l acopere cu ger.
Dacă ele n-or ajunge,
Haina mea-i destul de lungă

Iarna

Ninge, ninge alb și blând
La fereastra casei mele,
Parc-aud, din când în când,
Flori căzând pe ramuri, stele.

O căleașcă trece strada,
Mică, sprintenă, ușoară
Se oprește și coboară
Din ea albă-i ca zăpada.

Nu mi-e somn deloc
Și nici

Autocontrazicere

Mama spune să fim cuminiți
Dar tot ea ne povestește
Când era tânără, la părinți,
C-a spart geamul cu-n clește.

Dormeo, noapte bună

La Mizil Julieta așteaptă
Ca să vină și Romeo
Bea otravă a găleată
Și leșină pe Dormeo

Corupție

Corupții din România
Parlamentul cel somnoros
I-a cuprins pe toți hoția
Și trebuie dați jos.

(Grijincu Albert, clasa a VII-a)

Rex nu doarme în ogradă
Sunt plecat demult de
acasă
Fugărit, mâncat de frig.

(Luța Cosmin, clasa a V-a)

Frunza

Din raza soarelui plâpând
Unde vara păsări cântă
S-a desprins căzând ușor
Frunză verde dintr-un pom

Vântul bate dintr-o parte
Frunza pleacă mai departe,
Și în drumul ei cel lung
Se-ntâlnește cu un nuc.

- Nuc bătrân cu creangă
groasă
Și cu frunza nu prea deasă,
Unde ți-ai lăsat podoaba
Ta cea deasă și frumoasă?

Nucul parcă ar vrea să-i zică:
- Nu vezi oare-ndepărtare
Câmpurile-s cenușii,
Și copacii sunt pustii?

Dar deodată vântul se
oprește
Și frunza se prăbușește
Cum privește-n depărtare
Vede un pom ca și oricare
Iar pe creanga-i cenușie
Vede-o frunză ruginie.

Când pe acesta o zărește
Frunza parcă-ncremenește
Si-și dădu seama deodată
Că venii toamna bogată.

(Sbiera Beatrice, clasa a VIII-a)

„În mintea mea e iarnă, dar
în sufletul meu e o primăvară
permanentă.”
(Victor Hugo)

Vara

De alegi să mergi la ma-
re
Să ai ochelari de soare,
Să privești zâmbind în
zare,
Și să uiți de-ngrijorare.

Șă-ți faci prieteni turiști
Fiindcă altfel te cam riști
Asta dacă nu insiști
Să mai pleci și de pe
plajă să vezi ce se vizio-
nează.

Știu că marea te vrăjește,
Când soarele asfințește,
Te tentează să revii
Pe nisipuri aurii.

Și te-ndeamnă să mai vii
Chiar de pajele-s pustii,
Te așteaptă încă o dată,
Să o vezi și supărată.

(Sbiera Beatrice,
clasa a VIII-a)

*
a
n
o
t
i
m
p
u
r
i
*

Trenul așteptat

Acum este plin sezon,
Oameni-s în maraton,
Toți aleargă-n față-n spate
Cu bagajele-adunate.

Călători așteaptă-n gară,
Speră trenul să apară.
Și din când în când mai cară
Geamantanele afară.

Iată trenul că sosește,
Lumea se cam îmbrânțește,
Toți vor locuri la fereastră,
Unde-i lumea mai frumoasă.

Din nou turiști

Am pornit ușor, ușor
Mai pe roți, mai pe picior,
Să cutreerăm îndat
Tot ce-avem de vizitat.

Oameni mari și oameni mici
Parc-r fi niște furnici,
Stau la cozi cu toți pitiți
Apoi pleacă mulțumiți.

Printre acestea chiar și noi
Așteptăm nerăbdători,
De când s-a crăpat de zori,
Să aflăm doar lucruri noi.

Deși curioși din fire,
Am aflat fără de știre,
Că răbdarea i-o virtute
Pentru a cunoaște multe.

Drumul năzdrăvan

Noi călătorind mereu,
Ne abținem foarte greu,
Și privim mereu, mereu
Cât de bine-i pe traseu!

Drumul foarte întortocheat
Pân'n la soare s-a urcat,
Indicatoarele-a supărat
Și pe noi ne-a derutat.

Însă ne-am reorientat
Și cu el ne-am împăcat,
Întrucât am adunat
Amintiri de neuitat.

Peisaj de munte

De la munte tu te duci
Niciodată să nu uiți
Că-n pădurea asta mare,
Sunt multe viețuitoare.

Ursul prepară dulceață,
Veverița aceea hoată,
Te privește chiar de sus
Și așteaptă un răspuns.

Te cam fură chiar în față,
Dar nu veverița hoată,
Ci peisajul minunat,
De care ai fost tentat

Ca turist ești fascinat
Ți-ai dorit cu-adevărat
Să vezi lumea chiar de sus
Fiindcă asta ți-ai propus

Poezii realizate de **Sbiera Be-
atrice, clasa a VIII-a**

Tinere condeie

Halloween

Vai ce seară-ngrozitoare
Când apune soarele
Ce se întâmplă oare?
Vai de noi și vai de jale!

Din bătrâni se povestește
Dacă-n noapte te-ai sculat
Se zice că te îngrozește
Ființa de lângă pat...

Pe lângă distracția mare
Ba chiar paralel cu ea
Seara înfricoșătoare
Îți aduce surpriza!

Scoală-te la miezul nopții
Ai să vezi, te va speria,
O arătare neagră a morții
Ți se va arăta.

Vai și amar de-ai auzi ce
zice
Îți va descânta un cânt,
Vraja pe tine o pune
De te-apleacă la pământ.

The long expected season

Snow is falling all around
Wait and see what I have found
It's a miracle for me
To skate on the frozen sea
Do not take me seriously
This season is misteriously
And I do not expect from it
To make things like that, I split:
Maybe it's because it's cold
And can freeze a giant pond
It's a lie, my dear winter
The danger for sea's to splinter
Getting back to the portrayal
I don't want yet to lutrayal
Your opinion of this season
Without having any reason
Winter is special tom e
And for you as I can see
Trees are all alone right now
They are waiting for the snow
After that for the warm spring
Tired of the songs they sing
Carols and *Happy New Eve!*
If you do not like *Jack Frost*
You have very much to lost.

My english teacher

This poem is made with love
Just for you my dear teacher
Your voice sounds like a real
dove
That magnificent, cute
creature.

You teach us since our start
Even if sometimes we are
sleazy
You teach us like a good bard
Free and easy, blithe and
breezy.

All that I can add right now
Are my greetings, sincerely
'Cause you're written o nour
brow
I learn, I'm a student clarly!

Not in the last verse I say
Happy Birthday for today,
For the Education Day;
I wish you'll continue this
way.

Luța Andreea, clasa a VIII-a

Alexandru Onica, clasa a V-a

Dascălul meu - omagiu

Educație

*Natura ne aseamănă,
educația ne deosebește
(Confucius)*

*Natura și educația sunt
asemanătoare, căci educația
transformă pe om și,
prin această
transformare, creează
natura .
(Democrit)*

Draga noastră profesoară
Sunteți o mare comoară
Dumneavoastră ne-nvățați
Cum să fim mai educați.

Româna este frumoasă
La fel ca și dumneavoastră.
Vă dorim s-aveți răbdare
Câtă apă este-n mare.

Dacă o să fim răsfățați,
Vă rugăm să ne iertați
Pentru că suntem copii
Și facem multe prostii.

Literatura-i mult mai frumoasă
Când ne-o predați
dumneavoastră,
Dar *gramatica e grele*,
Nu prea mă descurc cu ele.

Mulțumesc că m-ați ales
Să vă încânt cu al nostru vers
Și eu sper că va plăcut
Poezia ce-am făcut.
(Grijincu Albert, clasa a VII-a)

Domnișoarei profesoare de limba română Hrișcă Lenuța

Doamnă profesoară,
Doamnă de română
Cu zâmbetul pe buze
Mereu veniți la școală.

Iar nouă dragă ne sunteți
Căci frumoasă veniți,
Ne explicați până-nțelegem
Lecțiile pe care le avem.

În acest an școlar,
Dorim să ne înțelegem bine,
Iar dacă noi vreodată
greșim,
Cu exerciții, texte sau
lecturi,
Pe noi să nu vă supărați!
(Costin Georgeta, clasa a VI-a)

Draga noastră profesoară
Sunteți o scumpă comoară
Vreau s-aflați că vă iubim
Sănătate vă dorim.

Sunteți bună, ne iubiți,
Tot cei bun dumneavoastră
ne doriți
Ne-nvățați cum să trăim
Să muncim și să iubim.

Noi frumos vă mulțumim
Pentru grija ve-o primim
Vă dorim să-aveți răbdare,
Căci apa este-n mare.

Vă dorim s-aveți în viață
Elevi buni, s-aveți poață,
Vă dorim casă de piatră,
Masă-n casă și bogată.

Noi deja am terminat
Cărțile de învățat
Și vă mulțumim cu drag
Că ne-ați adus pe-aș școlii prag!
(Sfirschi Adina, clasa a VI-a)

Din inimă, doamnei profesoare
Vreau să-i mărturisesc,
Și printr-o poezie să-i amintesc,
Lucrurile pentru care eu îi
mulțumesc.

Un lucru simplu pentru care vă
mulțumim
Este acela că ne-ați învățat multe din
ce știm,
Totodată stimă vă purtăm
Pentru că ne-ați învățat cum să ne
comportăm.

Mereu ca o mamă pentru noi ați
fost,
Dorindu-vă să avem o viață bună
toți,
Deși uneori v-am mai și greșit
Mereu iertătoare v-ați dovedit.
(Sbiera Beatrice, clasa a VIII-a)

Șcheul Alexandra, clasa a VII-a

Dascălul meu - omagiu

Profesoara de desen – Pînzar Angela

Profesoara cea roșcată
Pe tocuri înaltă
Cu trusa de pictură
Ne învață a picta

Cercuri verzi și galbene,
Combinat în culori reci și calde
În tot felul aranjate
Pe foaie combinate.

Pensoarele noi învățăm,
Cât timp povestim,
Profesoara ne arată
Biserica Bizantin pictată.
(Lungoci Radu – clasa a VIII-a)

Doamna profesoară de fizică – Ghinghiloschi Adriana

Fizica este un chin
De care zi de zi ne lovim.
Ea face parte din propriul destin,
Pe care ne chinuim să-l construim.

Note rele de-om lua,
Profesoara ne-o certa
Și atunci vom încerca
Mult mai mult a ne
îndrepta,
Note bune noi vom lua,
Cu speranța c-om putea
Fizica a învăța.

(Onica Marius- clasa a VIII-a)

Doamna profesoară de biologie – Bîrsan Iulia

Într-o zi caldă cu soare
Văd o față zâmbitoare
Și atunci m-am întrebat:
Profa de bio?! Minunat

Anul acesta-i mai bogat
Despre om am învățat,
Creatură minunată,
Chiar de Dumnezeu creată.

Dumneavoastră multe știți
Despre corp ne povestiți,
Despre mâini, despre
picioare,
Despre-a noastre
mădulare.

Lucruri bune învățăm
Pentru viața ce-o avem,
Cu drag ni le explicați
Când anatomia ne predați.

Mulțumesc că m-ați ales
Să vă încânt cu al meu vers
Și eu sper că va plăcut
Poezia ce-am făcut.
(Grijincu Albert, clasa a VII-a)

Profesoara de matematică – Colibaba Oana

Profesoara de matematică
Este bună și frumoasă
Și cu drag o așteptăm în clasă,
Ea cu răbdare ne explică
Și nu ne poartă pică,
Nici măcar atunci când greșim,
De aceea o îndrăgim
Chiar dacă geometria e grea,
Noi nu ne-am speriat de ea,
Cu răbdare-am exersat,
Până când am învățat.
Când algebra-i complicată,
Ea ne mai explică o dată.
Matematica e ușoară
Cu așa o profesoară.

(Luța Andreea - clasa a VI-a)

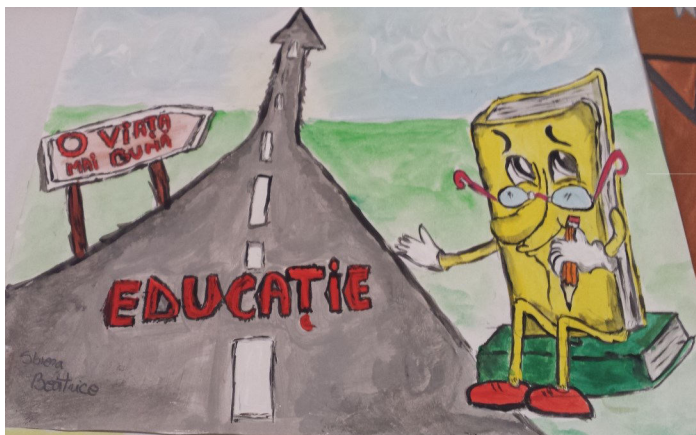
Domnului profesor de sport – Onica Gheorghe

Mereu cu drag s-a dedicat
Atunci când ne-a învățat,
Cu grijă ne-a coordonat
Când exerciții am practicat.

Instructor bun mereu a fost,
Și ne-a învățat lucruri cu rost,
Pe care de le aplicam
Puteam acum să progresăm.

Atunci când ne învăța,
El vrea s-o facă bine,
Fiindcă vrea să știe
Că între corp și minte
Există o armonie.
(Sbiera Beatrice, clasa a VIII)

Dascălul meu - omagiu

Domnul profesor de istorie – Scripcariu Ciprian

A început ora ce-o iubim
Care ne face să plutim
Ca frunzele ce le întâlnim,
Istoria noi o iubim.

Cu cât mai mult noi o citim,
Cu atât mai mult o
îndrăgim,
Că ea este leacul vieții
Care ne învață sfârșitul
nemuririi.

În ea dragoste găsești,
Dar și ura o înlâlnești.
Război, lupte și amărăciuni,
Dar să știi că nu-s
minciuni.

Te face să-ți imaginezi,
Lumea ce ți-o ilustrezi
Că dacă pace o să voiești,
Asta o să primești.

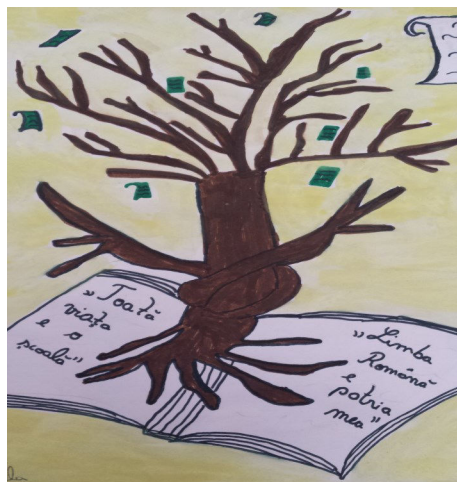
**(Medrihan Daniel,
clasa a VI-a)**

Doamna de engleză – Nistor Mihaela

E tânără, frumoasă și deșteaptă,
Ne e dragă tuturor când o vedem.
E uneori severă, dar e dreaptă,
Cu multă dragoste ea ne
îndreaptă.

Atunci când ne învață,
Ne ajută să înțelegem
Că limba-i doar o graniță
Peste care putem trece.

Și dacă uneori o supărăm,
Ne face să înțelegem
Ca noi copilărește ne purtăm,
Însă dorim să ne maturizăm,
Ca în bine să ne schimbăm.

Domnului profesor de franceză – Andrișan Gheorghe

Când m-am cunoscut cu
cartea,
Multe lucruri complicate,
Începeam să le citesc,
Mă opream, să memorez

Începând cu *je m'appelle*,
Am ajuns la *regarder*
și tot așa continuând,
învăț greu câte un cuvânt.

Despre domnul profesor,

Acum mare director,
Amuzant și calm la oră,
Învăț foarte mult cu el,
Căci franceza-i doar de-un
fel.

Mie-mi place limba
franceză!
Să vorbesc și portugheză!
Ca să-ți pot eu explica
Că franceza-i preferata mea.

Și această poezie,
Nu-mi reprezintă doar mie,
Ci și vouă, iute așa.
Cât de tare-mi place
franceza.

(Rusu Luiza, clasa a V-a)

Cartea, o comoară de învățătură *Dascălu Alexandra*

♦ *O carte bună
își ascunde cele
mai bune pagini
printre cuvinte.*
(Proverb popular
din Suedia)

♦ *Dacă citești doar
cărți pe care le
citesc ceilalți, vei
gândi doar
precum ceilalți.*
(Haruki Murakami)

Sunt trei ani de când pășeam pentru prima dată pragul școlii. Eram o fetiță sfioasă, cu multă spaimă în suflet, dar hotărâtă să învăț carte. Abecedarul și matematica ne-au întâmpinat bucuroase cu parfum de crizanteme. Doamna învățătoare ne-a condus pe fiecare în bancă și ne-a spus că urmează să ne dezvăluie o neprețuită comoară. Toți copiii așteptam bucuroși să vedem minunea promisă. Îi urmăream mișcările, gesturile să vedem dacă nu cumva reușim să descoperim singuri ascunzișul comorii. Văzând nerăbdarea noastră ne-a întrebat mai întâi dacă știm de ce am venit la școală. Eu i-am răspuns cu un tremur în glas:

- Doamna educatoare ne-a spus că aici vom deprinde tainele cititului
- Este adevărat! Vedeți aceste două cărți? Acestea vă vor lumina calea întregul an școlar. Vor fi prietenele voastre cele mai dragi, spuse învățătoarea noastră, ridicând cărțile ca pe două baghete magice. Acele cărți nu ne arătau decât căile spre înțelepciune și spre înțelegere. Întotdeauna cartea este un leagăn al prieteniei între copil și învățătură.

Și oricum, ultima făclie a cunoașterii este foarte grea de înțeles. Învățătoarea ne-a întrebat ce este cartea?

- Cartea este o comoară pentru noi. Ea are și o avere neprețuită care este învățătura, am spus eu, după ce am ridicat mâna.

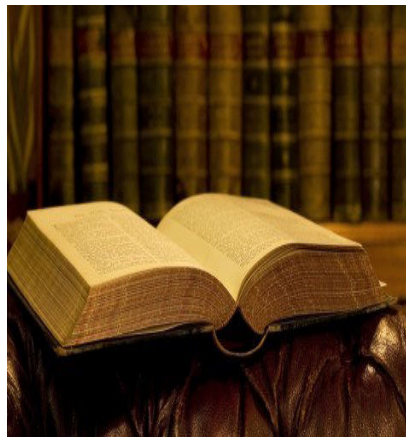
- Foarte bine! Excelent! Ai răspuns foarte corect! Bravo! Mi-a spus în cele din urmă învățătoarea.

Sună clopoțelul. Ieșim repede pe ușa de intrare și fugim spre casă. Eu, însă, nu mă grăbeam prea tare. Eram foarte stresată, după ce am răspuns doamnei învățătoare. Dar ea ne-a spus că mâine dăm test. Trebuia să învăț, mai bine spus că recapitulez lecțiile, mă rog, unele dintre ele. De fapt nu am dormit toată noaptea deoarece mă gândeam la testul de mâine.

„Dacă nu voi reuși să trec testul? Dacă voi lua notă mică?” îmi spuneam eu în sinea mea. Aproape că gândeam cu voce tare. Atunci n-ar fi auzit părinții și aș fi încurcat-o rău de tot. Dacă aud că am de dat un test, imediat m-ar fi pus să învăț la acel obiect.

Trag un ochi în carte, după care adorm cu ea în mână și dorm până la ora șase dimineața. Mă trezesc repede din pat, merg la baie, îmi iau bluza, ciorapii și trag de pantaloni în timp ce mănânc repede o felie de pâine cu salam.

E ora 7:15, voi întârzia la lecții. Și testul? Ce voi face cu el? Testul este azi și nu am putut învăța nimic.

Sunt pe ultimul drum spre Univers. Mi-aș fi dorit să fiu un marțian de pe Marte. Măcar ei nu dau teste de genul acesta. Lumina lină a soarelui îmi atinge obrazul moale și fin. Mă pornesc în grabă spre școală, după ce îmi iau la revedere de la părinți și fug repede, repede.

Am ajuns, în sfârșit, am ajuns la școală. Intru grăbită în ea, mă grăbesc spre clasă, intru și când m-am așezat în bancă exact atunci a intrat și învățătoarea în clasă. Am salutat-o respectuos și ea ne-a spus să luăm loc și să ne pregătim pentru test.

Eu tremuram de frică. Mă topeam acolo în banca mea. Eram ca o înghețată care se topește de la căldura soarelui. Cam așa mă simțeam eu în locușorul meu.

Doamna învățătoare ne dă foile cu testul. Acu-i-acu! Ce mă fac? Scriu și eu acolo ce mai rețineam de la lecție. Merg cu testul la doamna învățătoare și îl pun pe catedră, după care sună clopoțelul. Toți copiii ies afară cu excepția mea. Am rămas în clasă. La sfârșitul orelor, doamna învățătoare ne dă testele. „Da, îmi voi dezamăgi rău părinții!”. Îmi merit pedeapsa! gândeam eu. Și apoi, la ultima lucrare, doamna învățătoare a spus că aceea este lucrarea cea mai perfectă. Apoi îmi dă testul și mă felicită.

- Nu-mi vine să cred! Am trecut testul! Ce minune! Părinții vor fi foarte

Primăvara

Cojocar Daniel

Primăvara este simbolul renașterii naturii. Ea cutreieră natura, dându-i viață, în caleașca ei de smarald.

Odată cu înverzirea naturii, ies ghiociei cu căpușoarele lor gingașe și albe, vestind tuturor sosirea primăverii. Câmpiile își împodobesc mantia verde cu ghiociei, brândușe, toporași, lăcrimioare, narcise, panseluțe, lalele și garoafe. Copacii se îmbracă în straiul lor verde și strălucitor, schimbându-și înfățișarea posomorâtă. Soarele încălzește cu razele lui mângâietoare. Pomii au înmugurit, florile dornice de viață au absorbit primele raze de căldură.

Pretutindeni vezi fluturi colorați și jucăuși. rândunelele vin să-și refacă cuibul de odinioară. La marginea câmpurilor, puii de căprioară cu botul mic și catifelat aleargă printre firișoarele de iarbă. Chiar și ursul se trezește din hibernare să caute de mâncare.

O adiere dulce și tânără de primăvară domnea peste tot și înveselea întreaga natură.

Poveste de Halloween

Se spune că într-un sat îndepărtat, nu demult, locuia o familie care avea trei fete și doi băieți. Pe timpul verii ei plecau să facă baie la un iaz din apropierea casei lor.

Într-o zi de vară caldă, două dintre fete pleacă să se scalde în acel iaz, intră prima, doar capul i se mai vedea, pe când cealaltă se scufundă cu totul sub apa învolburată. Dintr-o dată, o forță supranaturală o trage pe a doua fată în fundul iazului, pe când cealaltă care a văzut evenimentul, reușește cu ultimele puteri să iasă la mal și să fugă repede, repede la părinți pentru ajutor.

Împreună cu părinții și alți trei oameni, fata fuge înspre locul cu pricina ca s-o vadă încă o dată pe sora ei cu fața spre ea strigând după ajutor, apoi cu ultima suflare s-a pierdut în apa puternică trasă parcă de o forță.

Ceilalți doi frați, nefiind prezenți la accidentul cu pricina, fug veseli pentru a face baie, dar la scurt timp sunt înghițiți și ei de apa flămândă.

Înspăimântați la vederea că și cei doi băieți au dispărut, familia disperată cheamă un preot să sfințească iazul, dar în timp ce preotul își făcea treaba, apare brusc o pată roșie ce acoperă toată suprafața iazului și o voce înfricoșătoare le spune să plece, căci dacă nu, vor muri cu toții. Familia și preotul înspăimântați pleacă, dar nu renunță.

A doua zi, aceștia se reîntorc însoțiți de încă cinci preoți pentru a-i găsi de leac. La fel ca și data trecută, pata roșie de sânge apare, repetându-le să plece, dar ei refuză și continuă descântecul.

În acel moment, un stâlp înalt, parcă fără sfârșit se înalță în mijlocul apei pe care erau înfipti oameni morți, care cu siguranță au făcut baie în acel iaz. Ca în acest timp, o voce groasă să spună:

- Dacă continuați să sfințiți apa, veți ajunge și voi să sfârșiți precum acești oameni!

De aici încolo nimeni nu știe ce s-a întâmplat, toți locuitorii satului au dispărut fără nicio urmă. Acel sat a fost îngrădit, fiind puse câteva indicatoare astfel ca nimeni să nu mai intre vreodată acolo.

Au trecut câțiva ani și doi turiști în miez de noapte pentru a căuta adăpost au îndrăznit să intre în sat, chiar dacă pancartele parcă săreau în ochii lor.

Nimic anormal, au stat, au umblat ici acolo în căutarea unei gazde, dar s-au lăsat păgubași deoarece nu era țipenie de om. La ieșirea din sat, au observat amândoi că nu mai pot să vorbească și nici să audă, rămânând așa toată viața.

Poveste de Crăciun

Hrișcă Gabriela

Afară este un ger cumplit. Zăpada care s-a așezat ca o pătură de diamante peste orașelul plin de viață, pe care îl face tot mai special. Soarele palid își face apariția printre nori, iar oamenii grăbiți vizitează toate magazinele pregătindu-se pentru întâmpinarea Ajunului Crăciunului, împreună cu familia și cu zâmbete de îngeri pe față. Totul pare a fi un vis de tinerețe, un tablou fantastic. Lângă biblioteca din centrul orașului, se zărește un copil de vreo 13-14 ani, care cerea de mâncare. Părea a fi un copil îmbătrânit care a suferit mult.

Un bărbat bine îmbrăcat se apropie de el și îi dă de mâncare, apoi i-a cerut să-i povestească unde sunt părinții lui și de ce stă în stradă. Băiatul necăjit îi povestește acestuia că nu mai are părinți și a fost abandonat de aceștia când era mic, rămânând în grija bunicului care a decedat din cauza unei boli. Bărbatul era grăbit așa că a plecat acasă gânditor, fiind totodată foarte impresionat de acel copil.

Timpul trecea, iar bărbatul se întâlnea în fiecare zi cu copilul dându-i în continuare câte un pachetel de mâncare.

Într-o zi bărbatul l-a surprins pe băiat, pe o bancă înghețată complet de frig. Era trist. Nimeni nu îi putea oferi ceea ce își dorea mai presus de orice. Își dorea o familie, o mamă care să-l mângâie și să-l iubească. Mai apoi, copilul începe să-i spună străinului că mai primește din când în când mâncare, dulciuri și jucării de la bibliotecară pentru că și ea are la rândul ei o fetiță de aceeași vârstă. Însuși fetița venea adeseori să-i aducă băiatului pături să nu-i fie frig și de asemenea, să se mai joace cu el.

Bărbatul era trist și îngândurat, nu știa ce să facă, cu ce să-l facă fericit, ducea lipsă de multe lucruri... iar mâine era Crăciunul.

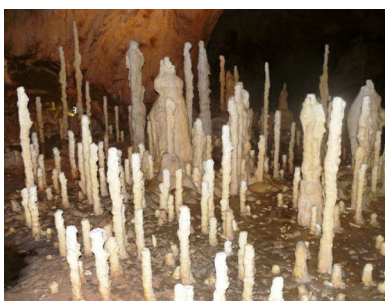
A doua zi, bărbatul era în centrul orașului așteptând să-l zărească pe băiat, care parcă nu mai apărea de nicăieri. Cercetând o vreme, a aflat faptul că bibliotecara care mai avea grijă de el l-a adoptat. La auzul acestei vești, bărbatul era în același timp și uimit și fericit și își dă seama că miracolele de Crăciun chiar există, numai că trebuie să credem în magia Crăciunului, care oferă fiecărui om câte o șansă.

Băiatul nu numai că a primit o casă caldă și mâncare, ci bibliotecara a făcut ca cea mai mare dorință a lui să se împlinească tocmai de Crăciun. Acum are o familie și o mamă care să-l mângâie și să-l iubească.

Miracolul Crăciunului este mereu prezent în inimile noastre.

Peștera Urșilor

Sfirschi Lisiana

Peștera Urșilor este situată în satul Chișcău, județul Bihor. Ea reprezintă o capodoperă a naturii, fiind unicată atât în România, cât și în Europa.

Ea a fost descoperită accidental în anul 1975, în urma lucrărilor de exploatare ce au făcut deschiderea unui gol subteran de 1500 de metri. Numele peșterii se datorează multitudinii de fosile de urși de Caverna, descoperite aici. Conform statisticilor, această peșteră reprezenta un adăpost pentru această specie de urși, dispărută de mult timp de pe

teritoriul românesc.

Se presupune faptul că, acum 17.000 de ani, în urma unui cutremur, singura intrare a peșterii s-a închis, iar toți urșii de Caverna, rămași acolo, au murit de foame, explicându-se astfel numeroasele schelete găsite acolo.

Peștera Urșilor este structurată în patru galerii principale:

- Galeria Oaselor;
- Galeria Emil Racoviță;
- Galeria Lumânărilor;
- Galeria Științifică (destinată cercetătorilor).

Galeria Oaselor se află la intrare, accesul în încăpere făcându-se printr-un tunel de 12 metri. Denumirea se datorează faptului că au fost descoperite aproximativ 1500 de fragmente de oase, 140 de cronii și numeroase schelete.

Următoarea galerie reprezintă cea mai mare porțiune amenajată a peșterii, fiind numită după marele cercetător Emil Racoviță. aici se află un schelet de urs de Caverna intact, fiind expus în poziția în care l-a surprins moartea. Încăperea conține de asemenea, numeroase formațiuni calcaroase și bazine cu apă.

Galeria Lumânărilor reprezintă o adevărată pădure de stalagmite, de aici provenind și numele de „altar subteran”. Ea se continuă cu un tunel artificial de 20 de metri ce duce la suprafață.

Putem afirma faptul că Peștera Urșilor reprezintă una dintre cele mai spectaculoase obiective turistice din Munții Apuseni, constituind totodată o adevărată operă de artă a naturii.

Activități extrașcolare

Suntem tineri, frumoși, talentați și ne plac activitățile extrașcolare deoarece învățăm lucruri noi, ne descoperim talente ascunse, suntem admirați și felicitați, avem posibilitatea de a ne afirma și desigur îi facem mândri atât pe profesori, cât și pe părinții noștri, iar în frunte cu un profesor coordonator ne iese totul de minune.

Să nu mai vorbim de scenetele pe care le interpretăm în fața școlii și care le ies de minune, mai ales datorită domnișoarei profesoare Hrișcă Lenuța, care se implică și ne învață multe lucruri până ne iese totul perfect. De asemenea, acum ne considerăm mari actori, deoarece după fiecare scenetă interpretată dăm autografe la toți elevii din școală.

(Elevii clasei a VI-a)

*Pe data de 25 septembrie, împreună cu clasa a V-a am sărbătorit **Ziua Europeană a Limbilor**. Am învățat din această activitate foarte multe lucruri specifice fiecărei țări.*

Basmul Toamnei

Toamna Luța Andreea

Toamna, anotimpul bogăției este o doamnă rece, misterioasă și melancolică. Ca o împărăteasă măreață se așterne lin peste meleagurile noastre împânzind totul cu a ei magie fermecată. Vântul leagănă liniștit crengile copacilor. Frunzele ruginii cad cu mișcări rectilinii. Odată ajunse la pământ, formează un covor foșnitor. Când te uiți împrejur, totul e acoperit de o mireasmă îmbietoare a fructelor coapte.

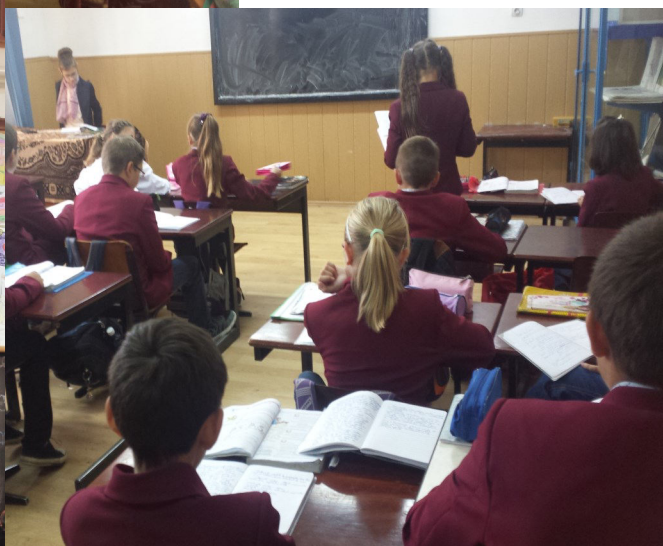

A venit toamna! Prin urmare, elevii clasei a V-a în frunte cu doamna dirigintă s-au hotărât să aducă culorile toamnei în clasă, astfel transformând-o într-un adevărat Basm al toamnei.

Ziua Educației - 5 octombrie

Pentru că suntem la școală, colectivul de profesori format din Hrișcă Lenuța, Nistor Mihaela și Colibaba Oana au hotărât să sărbătorească Ziua Educației împreună cu clasele V-VIII. Astfel, am creat planșe cu diferite desene sugestive, am cules diferite citate despre educație, am privit o prezentare PPT despre educație și am creat poezii și compuneri dedicate dascălilor noștri. De asemenea, elevii Dascălu Alexandra, Onica Cristina, Luța Andreea și Ciobanu Ionuț au fost profesori pentru o zi.

Clubul de teatru - Sceneta D-I Goe

Cu mici eforturi, am reușit să înființăm *Clubul de teatru*, unde s-au alăturat elevii școlii noastre pentru a transpune pe scenă diverse opere literare cunoscute, în principiu, dramaturgie, dar și scenete cu caracter tradițional.

Clasa a VI-a coordonați de prof. Hrișcă Lenuța a reușit să dea viață operei D-I Goe de I.L.Caragiale.

Reversul medaliei

Coordonați de către domnul profesor de educație fizică Onica Gheorghe, elevii Școlii Gimnaziale *Iulian Vesper* au reușit să facă performanțe la nivel național, ajungând să intre în competiție cu cele mai bune echipe din țară. Elevii noștri, precum: Luța Andreea, Grijincu Andreea, Popescu Ionela, Moroșan Robert, Luța Gheorghe au reușit aducă școlii premiul I și II la *Badminton*. Dar și Nichiforel Ștefan și Șcheul Gheorghiță au reușit să ia locul II, respectiv I la *Luptele greco-romane*.

Șezătoare - Seara Sfântului Andrei

Tot în cadrul Clubului de Teatru am reușit împreună cu actorii clasei a VI-a să dăm viață celei mai frumoase scenete cu specific românesc numită *Șezătoare – Seara Sfântului Andrei* sau *Halloween-ul românesc* cum i se mai spune.

Trăim într-o eră a globalizării și ca atare, doar tradițiile specifice ne fac să ne simțim unici, adevărați români, tradiții care nu fac altceva decât să aprindă scânteia din sufletele românilor.

Felicitări actorilor, în special Marcellei Cioban, care s-a dovedit a fi o actriță nemaipomenită.

Ziua României - 1 decembrie Crăciunul

Deși copleșiți de spiritul Crăciunului, nu ne-am dat bătăuși și am sărbătorit și *Ziua României pe 1 decembrie*. Prin urmare, domnul profesor de istorie Scripcariu Ciprian a realizat a prezentare interesantă a tot ceea ce înseamnă România, am învățat ce înseamnă să fi patriot și am văzut foarte multe imagini de arhivă a României de altădată.

Mai mult, în pragul sărbătorilor de iarnă, toți elevii coordonați de domnii profesori au adus *Spiritul Crăciunului* în clase, împodobindu-le foarte frumos.

Forfota Crăciunului Lungoci Raluca

Fulgii leneși de zăpadă cad pe un pat de frunze vestejite. Depunerea zăpezii aduce cu ea și sărbătoarea Crăciunului. Toți oamenii umblă în forfotă mare pentru a face cumpărăturile de Crăciun, iar copiii încep cu spor repetițiile pentru colindele una mai frumoasă decât alta pentru seara magică.

Pe geamurile aburite de aroma cozonacilor gustoși abia scoși din cuptor se văd familiile fericite adunate în jurul bradului frumos împodobit, precum și în jurul mesei de Crăciun.

Toți copiii îl așteaptă cu sufletul la gură pe Moș Crăciun după ce vin înfrigurați de la colindat, apoi cu gândurile la darurile dorite se pun la somn. Această este magia sărbătorilor de Crăciun, prezentă în sufletele tuturor!

Ești cool și dacă vorbești corect!

Trăim într-o eră a globalizării, într-o societate consumeristă, suntem influențați și acaparați de aceasta, ne aflăm într-o continuă și neîncetată transformare pe care trebuie să o acceptăm și cu care trebuie să conviețuim. Totodată, trebuie să ținem pasul cu aceasta, deci cu așa-numitul proces „pe repede înainte”, pentru a fi la curent cu tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru, dar și în orice colț al lumii.

Ca atare, mijloacele de informare în masă sunt sursa principală care ne alimentează și ne oferă informații despre tot ceea ce ne privește.

Caracteristică pentru adevărații consumatori ai mass-mediei ar fi sintagma: „depind de mass-media, deci exist”, o ironie la adresa conceptului filozofic a lui René Descartes conform căruia Cogito ergo sum, tradus din latină: Cuget deci exist. În aceeași ordine de idei, circulă printre tineri vorba potrivit căreia „nu ai facebook, nu ești”. Prin urmare, depindem exclusiv de mass-media.

Mass-media constituie „ansamblul mijloacelor și modalităților de informare și influențare a opiniei publice, cuprinzând radioul, televiziunea, presa, internetul etc.; mijloace de comunicare în masă.” (DEX, p. 623). De asemenea, aceasta încurajează și formează modele, ce reprezintă sursa principală de educație a tuturor vorbitorilor de limba română, în special, a tinerilor, după instituțiile de educație, dar ceea ce ei nu conștientizează este faptul că nu tot ce se vorbește la televizor, se aude la radio, se scrie în presă și pe internet este și corect, aici prin corect înțelegând numai aspectul veșmântului în care este îmbrăcată informația.

Spunem acest lucru, deoarece așa-zisele modele de urmat, care apar în mass-media, produc de cele mai multe ori greșeli foarte grave, fie intenționat din motive expresive, fie neintenționat din cauza lipsei de cunoaștere a acelei „puține gramatici”, care ajung să fie receptate de ascultători, nefiind în concordanță cu normele propuse de lucrările de specialitate. Prin urmare, limba română devine, după cum afirma George Pruteanu, „o doamnă care este dezbrăcată când și cât nu trebuie”.

Fără îndoială, mass-media are o influență extrem de mare asupra exprimării vorbitorilor de limba română, deoarece, pusă în situația de a asculta diferite emisiuni și de a citi diverse articole cu atenție, am putut sesiza faptul că, pe lângă greșelile morfologice, care vizează clasele lexico-gramaticale, ne confruntăm și cu alte greșeli, privind lexicul, pronunțarea, sintaxa, ortografia etc.

Ca atare, ascultătorul, fie avizat, fie obișnuit, în timpul emisiunilor de știri sau al altor programe care îi stârnesc și captează atenția, asimilează unele exprimări care, atât din necunoaștere, cât și grație sursei pe care el o consideră avizată, îi par academice, le preia și le utilizează, dar care, la o analiza mai atentă, se dovedesc a fi abateri de la normă.

În acest sens, auzim la televizor exprimări de genul „Nu am o părere foarte bună vizavi de Maria.”, „Am lucrat **ca și** contabil.” „Pentru **ca să** reușesc, am făcut sacrificii foarte mari în viață.”, „**Așadar și prin urmare**, acestea au fost spuse.”. Aceste greșeli (folosirea greșită a locuțiunii prepoziționale vizavi de, acesta întrebându-se doar în indicarea locului; evitarea cacofoniei prin folosirea adverbului de comparație cu rol de prepoziție, urmat de cuvântul și, înlocuirea conjuncției să cu grupul pentru + ca să, utilizarea pleonasmului așadar + prin urmare), care constau în utilizarea greșită a unor prepoziții și conjuncții, survin din dorința persoanelor invitate la diferite emisiuni de showbiz, de a se exprima cât mai corect, fapt ce conduce la greșeala numită hipercorectitudine. Din această cauză, se pot auzi, din ce în ce mai des, exprimări asemănătoare, preluate de la televizor.

Problema folosirii structurii **ca și** în afara enunțurilor în care se face o comparație a

devenit o greșală foarte răspândită, de unde și denumirea de cașism, cum spunea un profesor de limba română de la „Universitatea Ștefan cel Mare” din Suceava.

În cadrul emisiunilor de divertisment, greșelile sunt din ce în ce mai numeroase, din cauza faptului că sunt invitate anumite „vedete devenite peste noapte”, care deformează la propriu limba română.

Dar, în cazul emisiunilor de divertisment, gen pamflet, devierea este de natură „explicită”, în sensul că vorbitorul greșește intenționat, se abate de la normă din motive expresive.

Posturile de radio sunt urmărite de milioane de ascultători deoarece furnizează știri, informații și opinii de interes public, dar aceste informații sunt redactate nu doar de oamenii cunoscători ai limbii române, ci și de cei care intră în legătură directă, intervievați

etc., cu alte cuvinte, de toți vorbitorii limbii române. Ca atare, sunt destul de mari riscuri să se producă abateri de la normă, mai ales că este vorba de o exprimare orală.

În ceea ce privește rețelele de socializare, normele care vizează corectitudinea limbii sunt absente total, toți utilizatorii acestei forme de comunicare au găsit în internet modalitatea de a se exprima cât mai liber, fără nici un fel de constrângere, formându-și un limbaj propriu de comunicare: tot felul de prescurtări, combinații de cuvinte din diferite limbi, trunchieri, confuzii de sens etc.

Cea mai răspândită greșală care se produce în mass-media este: „**pentru că**...*shaorma*”, „**pentru că**...*Maria*”, „**pentru că**...*bere*, **pentru că**...*talent*”, deci folosirea prepoziției **pentru** și a conjuncției **că** alături de un substantiv, fără a avea nicio logică. Corectă ar fi inserarea unui verb care să exprime ceea ce vorbitorul vrea să transmită: „**pentru că îmi place shaorma**” etc.

Vorbitorii nu fac altceva decât să reproducă tot ceea ce se vorbește în mass-media, acest fapt este la modă și aproape toți se conformează acesteia.

.Ca urmare a acestora, se poate opina faptul că limba română este din ce în ce mai puțin întrebuințată corect, fapt explicabil atât prin normele care se schimbă tot timpul, cât și prin dezinteresul vorbitorilor față de aceste schimbări, dar mai ales prin neglijența lor pentru o limbă îngrijită. De aceea, tindem să credem că „Pe aici, prin România, sunt din ce în ce mai puțini vorbitori de limba română.”, după cum spunea Vasile Potop, într-o celebră replică din filmul *Patul conjugal*, ecranizare după un scenariu de Mircea Daneliuc.

Prof. Hrișcă Lenuța

Drama copiilor cu părinții în străinătate

Din păcate, este o mare realitate faptul că un număr tot mai mare de copii din țara noastră, trăiesc o mare dramă, prin faptul că părinții lor, sunt obligați să ia drumul celor mai îndepărtate locuri, pentru a asigura familiilor lor, un trai decent.

Cotidianul italian La Republica arată că în anul acesta, peste 350000 de copii români trăiesc fără unul sau ambii părinți, plecați la muncă în străinătate. Publicația notează că aproximativ, trei milioane de români au ales să muncească în străinătate, în căutarea unor condiții de trai mai bune, dintre care peste un milion sunt în Italia.

Copii acestor familii, pe lângă faptul că au suferit traume emoționale și psihologice, din cauza absenței părinților, sunt expuși violențelor și abuzurilor din partea celor, în a căror grijă au fost lăsați. foarte mulți dintre copiii rămași, nu pot să se integreze în activitatea școlară, sunt atrași de grupuri de tineri certați cu legea, ajung să comită fapte antisociale, să consume alcool, tutun sau droguri și în cel mai nefericit caz, ajung în situații de sinucidere.

Întrucât fac parte și eu parte din numărul mare al cadrelor didactice, care forțați de multe neajunsuri și-au încercat norocul în străinătate, am trăit pe propria piele și drama părinților care și-au lăsat familiile acasă. Am trăit drama umilinței și a decăderii umane în îndepărtata Portugalia, unde după o lună de inactivitate, am participat la ocuparea a trei locuri de muncă la o firmă serioasă.

Dacă au existat și momente în care am fost nemulțumit, strângeam din dinți și mergeam mai departe, conștient fiind că nu ne-a chemat nimeni, iar la noi era și este mult mai rău.

De aceea, nu pot fi de acord și-i contrazic pe aceia care îi invidiază pe cei plecați de acasă sau pe rudele rămase în țară i mă doare inima când vedeam că cei care ar trebui să se gândească la viitorul națiunii noastre, acceptă cu atâta ușurință să ne plece specialiștii din toate domeniile de activitate și chiar îi îndeamnă la televizor, să o facă.

Prof. Onica Gheorghe

Scrisoare pentru Moș Crăciun

Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Tare-ești darnic și ești bun,
Am și eu o rugămintă,
Căci am fost tare cuminte,

Ai grijă de mama mea,
Că mi-e tare dor de ea.
A plecat în țări străine,
S-o ducem un pic mai bine.

A plecat și tatăl meu,
Of, că tare-mi este greu!
S-a dus ca să câștige bani,
Iar noi suntem parcă orfani.

De când mama a plecat,
Cum arată am uitat.
Mă culc seara pe cuptor,
Și mă topesc mamă de dor...

Am rămas cu bunicii mei,
Cât de triști mai sunt și ei...
Moșul s-a îmbolnăvit,
El spune că-i un pic răcit.

Nu măcâncă, nu vorbește,
Stă mereu și se gândește,
Dar avem noroc mare
Că bunica e mai tare.

Avem în casă de toate,
Masa-i plină de bucate,
Este cald și este bine,
Dar mi-e dor mamă de tine!

Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Aș mai vrea ceva să-ți spun,
Vorbește Mata cu Sfinții,
Să trimită acasă părinții.

Să fim iarși împreună,
Să ducem o viață mai bună,
Să fim toți de Sărbători,
Să primim colindători,

S-avem grijă de bunici,
Cât vor zăbovi pe-aici
Și să-i văd din nou zâmbind,
Pe colindători primind.

N-am nevoie de avere,
Îmi doresc o mângâiere,
Să stau iar la mama-n brață
Și să-l am pe tata-n față.

Sunt ca mine mulți copii,
Ce așteaptă jucării,
Însă cel mai de preț dar,
Să vină părinții-acasă iar!

Și mai am o rugămintă
Căci promit să fiu cuminte,
Aș dori încă ceva,
De s-ar putea realiza,

Mi-aș dori o păpușică,
Să semene cu-a mea mămică,
Iar când mi-e dor mamă de tine,
Să-mi pară că ești lângă mine.

Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Vreau ceva acum să-ți spun,
De când am început să-ți scriu,
Moșu-a fost pus în sicriu,

Boala nu l-a mai cruțat,
Inima lui a cedat
A murit tare supărat,
Cu gândul la al lui băiat

Au venit părinți-acasă
Când moșul era pus pe masă,
Au venit din largul zării,
Chiar în ziua-nmormântării.

Stau acum și mă gândesc
Și încerc să socotesc,
Cu ce Doamne am greșit,
De sunt așa de chinuit?

Prof. Onica Gheorghe

The beauty of Mathematics

Probleme distractive!

1. O gaina si jumătate face un ou si jumătate într-o zi si jumătate !
Câte oua face o gaina într-o luna (30 de zile) ?

2. Petrica întâlnește un cârd de gaste .

- Buna ziua 100 de gaste ! zice Petrica...

-Daca am fi încă atâtea câte suntem plus încă jumătate si încă un sfert din câte suntem, si daca ar mai veni încă una am fi 100- raspunde gășca cea bătrână.

-Câte găște sunt în cârd ? se întreaba Petrica .

Puteti sa-l ajutati ?

3. În curtea lui Petrica sunt rate si iepuri.

-Vezi Petrica daca nu lipsește vreun animal din curte ! zice tatăl lui Petrica.

Dupa un timp vine Petrica si spune :

-Am numărat în curte 32 de capete si 90 de picioare în total !

Tatăl lui Petrica a fost un elev bun la matematica si si-a dat seama câte rate si câți iepuri sunt în curte.

Dar voi puteti spune câte animale sunt de fiecare fel ?

Poveste orientala !

Un calif avea trei feciori. Simtind ca i-a venit vremea sa paraseasca aceasta lume a hotarat sa-si imparta cele 11 camile care erau toata averea sa astfel: primului fecior îi revine jumătate din avere, celui mijlociu un sfert iar celui mic o sime din avere.

Dupa ce a trecut la cele vesnice , cei trei feciori au inceput sa se certe deoarece nu stiau cum sa-si imparta cele 11 camile ; norocul le-a scos în cale un înțelept care mergea pe camila sa în desert.

Înteleptul le-a zis :

-Nu va mai certati ! va fac cadou camila mea si atunci puteti sa va impartiti averea : cel mare ia jumătate din 12 adica 6 camile, cel mijlociu ia un sfert din 12 adica 3 camile iar cel mic ia a sasea parte din 12 adica 2 camile ! Deoarece ati primit $6+3+2=11$ camile , mai ramane o camila pe care cu umilinta va rog sa mi-o dati mie înapoi !

Explicati cum a fost cu putinta aceasta împartire a averii si de ce înțeleptul si-a putut lua camila înapoi dupa ce a împartit averea !

4. Decupati din foi cu patratele mai multe patrute diferite ca marime (oricare doua) astfel încat sa alcatuiti din ele prin alaturare fara suprapuneri suprafata unui patrat mai mare !

(Nu e voie ca taieturile sa împarta în bucati nici un patratel al foi de hartie).

Se poate împarți un pătrat în mai puțin de 24 de pătrate diferite ? Dar un dreptunghi ? Puteți încerca să construiți un dreptunghi cu următoarele nouă patrute :

Laturile pătratelor sunt 1, 4, 7, 8, 9, 10, 14, 15 și 18.

Prof. Colibaba Oana

Cui i-e frică de computer?

Dacă până nu demult scrisoarea era modalitatea cea mai utilizată de comunicare scrisă între oameni, constituind totodată, o carte de vizită prin aspectul îngrijit ce o definea, gândurile puse în ordine, meticulozitatea conceperii ei, astăzi mass-media, computerul, în speță, și aici mă refer la rețelele de socializare ocupă un rol extrem de important în viața copilului și al nostru de altfel. O întrebare corespunzătoare ar fi aceea: De ce alegem această variantă? De ce alegem computerul/virtualul pentru a ne transmite gândurile? Răspunsuri sunt desigur, dar sunt răspunsuri triste: nu mai avem timp, este mai comod să iau totul de-a gata decât să cercetez, de ce să cheltui bani pe lucruri fără folos?, toată lumea face la fel, dacă nu fac și eu așa o să fiu dat deoparte – *efectul de turmă* etc. Dar implicarea, sentimentul, plăcerea,

cunoașterea, așteptarea cui le lăsăm?

Oare noi, oamenii ne-am pierdut sensibilitatea și preferăm să ne închidem între patru pereți să deschidem *chat-ul* sau *facebook-ul* și să vorbim cu așa *ziși prieteni* pe care de fapt nu-i vedem și pe care îi considerăm prieteni (virtuali), inventând un limbaj de lemn fără respectarea normelor gramaticale prin folosirea a tot felul de prescurtări fără a pune în propriu-zisă conversație pic de suflet?!

Dar ce este *chat-ul*? Odată cu apariția internetului, prin jurul anilor 1980, a apărut o nouă formă de comunicare foarte avansată de altfel numită *chat=lb. engl. – „sporovăială, taifas, discuție”*. În esență, *chatul* reprezintă un schimb de replici scrise între două sau mai multe persoane cu ajutorul unui canal electronic de transmitere a informațiilor. Enumerăm astfel: *Yahoo Messenger, Mirc, Skype, Facebook*, etc.

Apreciem, desigur faptul că tehnologia progresează, dar omul închistat în această lume devine încet, încet și el o mică mașinuță, o marionetă care joacă după cum i se spune. Copilul de astăzi nu mai dorește să se implice, să caute, să cerceteze; ce lucru obișnuit i se pare să-și petreacă majoritatea timpului pe computer, pe laptop, pe tabletă: „Abia aștept să termin odată cu temele, pe care oricum le-am făcut numai să fie făcute și să fug repede pe Facebook!”. Or, această alegere nu este normală dacă ne gândim exclusiv la progresul, la evoluția lui atât din punct de vedere fizic, cât și moral. Ce va deveni copilul nostru dacă întreaga dezvoltare și viață vizează închistarea într-o cutie virtuală. Unde este adevărata chintesență a lucrurilor, care este adevărata bucurie a noastră, ce ne motivează într-adevăr?

Dar oare noi, părinții nu avem nici un pic de vină, nu cumva noi îl încurajăm pe copilul nostru avansându-i afirmații de genul: „Dacă iei notă mare la matematică sau la română îți iau gadgetul pe care ți-l dorești cel mai mult, astfel poți sta tot timpul să te joci ca ceilalți copii”. Pe de o parte, este bună această recompensă a copiilor noștri pentru că trebuie să le oferim de toate, dar pe de altă parte, acest gadget atât de mult dorit are o importanță atât de mare în viața lui, are nevoie de el mai înainte de toate. Cartea ca obiect cultural, ca tezaur al cunoașterii ce rol mai are oare la vârsta fragedă a copilăriei?

Cui i-e frică de computer?, un titlu ironic ca și titlul celebrului roman a lui Marin Preda *Cel mai iubit dintre pământeni* este unul care ne face să ne întrebăm dacă într-adevăr suntem cei mai fericiți dintre pământeni (de altfel cum afișăm) în fața un unui calculator?

Prof. Hrișcă Lenuța